

แบบฝึกออนไลน์ชุดที่ 4
การเขียนย่อความ

แบบฝึกชุดที่ 4 การเขียนย่อความ

จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนเขียนย่อความได้ถูกต้อง
คำชี้แจง

1. แบบฝึกฉบับนี้มี 4 เรื่อง ประกอบด้วย ข่าวนิทาน บทความ เรื่องสั้น
2. นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
3. นักเรียนต้องทำแบบฝึกให้ครบทุกเรื่อง
4. ส่งแบบฝึกทันทีเมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ตัวอย่าง การเขียนย่อความ

ให้รางวัลนวัตกรรมล้างไตช่องท้อง

เมื่อวันที่ 23 มิ.ย. นพ.ศุภชัย คุณารัตนพฤกษ์ ประธานคณะกรรมการสนับสนุนการพัฒนา
ระบบบริการทดแทนไตในระดับหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกล่าวว่า หลังจากคณะกรรมการ
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (บอร์ด สปสช.) ได้ขยายชุดสิทธิประโยชน์คุ้มครองผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะ
สุดท้ายในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติโดยเน้นการล้างไตผ่านช่องท้องให้เป็นการบำบัดอันดับแรก
เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าถึงการรักษาอย่างทั่วถึง นอกจากนั้นเพื่อให้เกิดการดูแลที่มีคุณภาพ สปสช. ยังได้
สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการดูแลผู้ป่วย การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อมุ่งพัฒนาดูแล
ผู้ป่วยไตวายเรื้อรังที่รับการล้างไตผ่านทางช่องท้อง

ดังนั้นเพื่อเป็นการเชิดชูและให้กำลังใจกับหน่วยงานบริการและเจ้าหน้าที่ โดยการประชุม
ระดับชาติเรื่อง “การบริการบำบัดทดแทนไตทางช่องท้อง : เพื่อผู้ป่วยและสังคมไทย” เมื่อวันที่ 20 –
21 มิ.ย.ที่ผ่านมา มีการมอบรางวัลนวัตกรรมการล้างไตทางช่องท้องดีเด่นปี 2559 ให้กับ 10 ผลงานที่
ผ่านการคัดเลือกจาก 66 ผลงาน จากหน่วยบริการ 41 แห่ง ใน 30 จังหวัด โดยหนึ่งในผลงานนวัตกรรมที่
น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการดูแลผู้ป่วยอย่างยิ่งคือ กระเป๋ายืดลดอาการแพ้ปัสสาวะ ผลงาน
ของ น.ส. จิราภรณ์ สุปลมาตย์ พยาบาล รพ.เชียงรายประชานุเคราะห์ จ.เชียงราย ที่ช่วยลดภาวะความ
เสี่ยงติดเชื้อบริเวณทางออกของสายล้างไตที่ผ่านเข้าช่องท้องได้โดยจะมีการขยายและพัฒนาต่อยอด
เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพต่อไป

(จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันศุกร์ที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2559)

เฉลยการเขียนย่อความ

ย่อเรื่อง ให้รางวัลนวัตกรรมล้างไตช่องท้อง จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันศุกร์ที่ 24 มิถุนายน
พ.ศ. 2559 **ความว่า**

คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ได้ขยายสิทธิประโยชน์คุ้มครองผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง
ระยะสุดท้าย โดยเน้นการล้างไตผ่านช่องท้องและสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการดูแลผู้ป่วย การสร้างองค์
ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อดูแลผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง โดยมีการมอบรางวัลนวัตกรรมการล้างไตทาง
ช่องท้องดีเด่นปี 2559 ซึ่งผลงานนวัตกรรมที่น่าสนใจ คือ กระเป๋ายืดลดอาการแพ้ปัสสาวะ ที่ช่วย
ลดภาวะความเสี่ยงติดเชื้อบริเวณทางออกของสายล้างไตที่ผ่านเข้าช่องท้อง

เมื่อวันที่ 16 มิ.ย. น.ส.ธมลวรรณ เรืองขจร ผอ.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานตาก เปิดเผยว่า จากการนำชุมชนในเมืองท่องเที่ยว จ.ตาก เดินทางเข้าไปร่วมงาน “เทศกาลเที่ยวเมืองไทย” ภายใต้จุดขายที่ว่าเที่ยววิถีชุมชนไทย ที่บริเวณสวนสาธารณะสวนลุมพินี ระหว่างวันที่ 13 – 17 มิ.ย.ในส่วนของพื้นที่คุหา จ.ตาก มีผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ได้รับความนิยมมากที่สุด อาทิ เครื่องจักรสานหมวกใบตาลและใบลานแบบโบราณภายใต้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไข่หวัดลูดิบปลอดสารพิษ ผลิตภัณฑ์หมวกปีกกว้าง พระมาลาจำลองพระเจ้าตากสินมหาราช ขณะที่สิ่งได้รับความนิยมจากเด็ก ๆ เป็นพิเศษคือ การประดิษฐ์และเขียนลายกระหนกสาย และมีอยู่แห่งเดียวในประเทศไทย

สำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวและกระแสเงินที่สะพัดขึ้นภายในงานนั้น กองติดตามและประเมินผล ททท.พบว่าในช่วงวันแรกของการจัดงานในวันที่ 13 มิ.ย. มีผู้เข้าชมงานทั้งสิ้น 78,329 คน มากกว่าการจัดงานที่เมืองทองธานี เมื่อปีที่แล้วถึงร้อยละ 234.5 ในจำนวนนี้เป็นคนไทยร้อยละ 91 และเป็นคนต่างชาติ ร้อยละ 5 และเชื่อว่าตลอดการจัดงานจะมีผู้เข้าร่วมงานไม่ต่ำกว่า 6 แสนคน มีเงินสะพัดจากการจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น อาหารพื้นเมือง รวมถึงค่าใช้จ่ายจากการเดินทางไปร่วมงานวันละประมาณ 20 ล้านบาท และคาดว่าตลอดการจัดงาน 5 วัน จะมีเงินสะพัดไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท.

(จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันศุกร์ที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2559)

เขียนย่อความจากข่าว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หนีขึ้นไปในท้องฟ้า

นานมาแล้วพระอาทิตย์และพระจันทร์เป็นสามิภรรยากันและอาศัยอยู่ในโลกมนุษย์ ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิทของทะเล วันหนึ่งพระอาทิตย์และพระจันทร์เชิญทะเลมาเยือนบ้านของตน ทะเลรู้สึกกังวล เพราะคิดว่าพื้นที่ในบ้านของเพื่อนรักทั้งสองอาจน้อยเกินไปสำหรับต้อนรับตน แต่เจ้าของบ้านก็ยืนยันว่ามีพื้นที่เพียงพอสำหรับแขกผู้นี้

ทะเลจึงไปเยือนบ้านของพระอาทิตย์และพระจันทร์โดยพาฝูงปลาและสมาชิกทั้งหมดในครอบครัวของตนไปด้วย เมื่อทะเลมาถึงบ้านหลังนั้น น้ำก็เริ่มขึ้นทันทีและยังเพิ่มระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป พระอาทิตย์และพระจันทร์กล่าวว่าตนจะจมน้ำตาย จึงรีบปีนขึ้นไปบนหลังคาบ้านในที่สุดก็ปีนหนีขึ้นไปบนท้องฟ้าและอาศัยอยู่ที่นั่นนับแต่นั้นมา

(จากหนังสือนิทานอีสป 7 ของศิริบุณ หน้า 71 – 72)

เขียนย่อความจากนิทาน

.....

.....

.....

.....

.....

แก้ไขภัยคนไทยติด “ปรุง” ก่อภัยเจ็บทำลายชีวิต

การทานอาหารแล้วปรุง กลายเป็นอุปนิสัยหนึ่งของคนไทยด้วยปัจจัยอาหารและการกินต่าง ๆ ในตอนนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เร่งให้ภัยเจ็บที่ซ่อนอยู่ในร่างกาย แสดงออกอย่างรวดเร็วขึ้น

นพ.สมิทธิ์ อารยะกุล อเมริกันบอร์ด แอนต์เอจิง รพ.สมิติเวช สุขุมวิท ให้ความเห็นว่า เรื่องกินแล้วปรุงมีไม่กี่ประเทศในโลกที่มีเครื่องปรุงติดไว้ที่บ้านแล้วก็ร้านอาหาร คนไทยติดการปรุงรสหลัก ๆ 4 รสคือ 1. เค็มที่เติมเกลือหรือน้ำปลา 2. หวานเติมน้ำตาลในทุกอย่าง 3. น้ำส้มสายชู ที่เพิ่มความเปรี้ยวให้กับรสชาติอาหาร 4. พริกป่น ที่เพิ่มรสเผ็ดให้กับอาหาร

รสที่น่าเป็นห่วงของคนไทยเป็นรสเค็มกับรสหวาน ถ้าเปรี้ยวเผ็ดมากไปมีโทษที่ทำให้เกิดการระคายเคืองกระเพาะอาหารและทำให้คนที่มีปัญหาเรื่องระบบทางเดินอาหารอยู่แล้วกำเริบได้ แต่รสเค็มกับรสหวานถือเป็นภัยเจ็บที่คนทั่วโลกกำลังประสบปัญหาอยู่ รสเค็มปัจจุบันมีการวิจัยพบว่า คนปกติไม่ควรทานเกลือเกินวันละ 2,400 มิลลิกรัม เท่ากับเกลือแกง 1 ช้อนชาและเท่ากับน้ำปลา 2 ช้อนโต๊ะ ต่อวัน หลายคนมองว่าอาจไม่กินเกินปริมาณที่กำหนด แต่ยังมีอาหารที่เสี่ยงเค็มอยู่ไม่น้อยทั้งในกลุ่มพวกอาหารตามสั่งที่ใส่ผงชูรส เกลือ น้ำปลา โดยเราไม่รู้และอาหารไทยบางอย่าง เช่น ข้าวคลุกกะปิ กวยเตี๋ยวน้ำ อาหารที่เป็นน้ำซุซมีการปรุงค่อนข้างมากและรวมถึงของดองหรือผักกาดดอง กะปิ ต่างมีเกลือเป็นส่วนผสมเหมือนกัน ซึ่งยังไม่นับรวมซอสอื่น ๆ เช่น ซอฉี๊วขาว น้ำมันหอย ซอสพริก ของเหล่านี้มีเกลือประมาณ 1 ช้อนโต๊ะ ถือว่าค่อนข้างมากเสี่ยงกับโรคเค็ม

(ตัดตอนจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันจันทร์ที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ของ ศราวุธ ดีหมื่นไวย)

เขียนย่อความจากบทความ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นกเป่าเจ็ดตัว (เรื่องสำหรับเด็ก)

การปล่อยปลาไหล เต่า หรือนกกระจาบสักเจ็ดแปดตัว ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกอะไร เราล้วนเคยเห็น คนใจบุญทำเรื่องแบบนี้ในวันพิเศษในชีวิตของเขา อย่างวันทำบุญสะเดาะเคราะห์ วันทำบุญต่ออายุหรือวันคล้ายวันเกิด เราจะเห็นการปล่อยสัตว์ทุก ๆ วันบริเวณศาลหลักเมือง ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของวัดพระศรีรัตนศาสดารามในกรุงเทพฯ ชาวเมืองที่บ้านอยู่ละแวกนั้นชอบที่จะรู้สึกว่าการทำนองนี้เป็นปกติ

เรื่องนกเป่าเจ็ดตัวไม่ได้เกิดบริเวณศาลหลักเมืองหรือภายในวัดที่ผู้คนนิยมไปทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา การปล่อยนกเป่าอ้วน ๆ ในหมู่บ้านชนเมืองต่างจังหวัด แม้เป็นเหตุการณ์ปกติธรรมดาแต่ก็น่าขบขันสำหรับผู้พบเห็นบางคน

วันนั้นผมไปรับลูกสาวด้วยตัวเอง พอลงจากรถจักรยานยนต์รับจ้างหน้าประตูโรงเรียนอนุบาล เอกชน คุณครูสาวใหญ่รีบประกาศผ่านไมโครโฟน... “เด็กหญิงปรารณา ชั้นอนุบาลสาม คุณพ่อมารับกลับบ้านค่ะ” ผมลอดประตูเหล็กเข้าไปเซ็นชื่อในสมุดรับนักเรียนบนโต๊ะหน้าห้องธุรการ สองนาทิต่อมา ลูกสาววิ่งมาประนมมือไหว้อย่างลึบโลด “พ่อ...กินไอติม” “ได้” ผมตั้งใจจะพา她去รับประทานอาหารไอศกรีมอยู่แล้ว

ผนังร้านไอศกรีมเป็นกระจกใสสองด้าน แสงไฟนีออนบนเพดานสว่าง อากาศภายในร้านเย็นสบาย “เดี๋ยวเราเดินกลับกันนะ” “ค่ะ” ไอศกรีมหอมหวานทำให้การเจรจาตกลงกับลูกสาวง่ายดายเสมอ หลังจ่ายค่าอาหาร ผมแขวนกระเป๋าหนังสือไว้บนหลังลูกแล้วผลักประตูร้านก้าวเดินช้า ๆ ตรงไปสะพานลอยข้ามสี่แยกกลางตัวเมือง ลงจากสะพานลอย ผมจูงลูกเดินเพลิน ๆ ตามทางเท้าริมถนนมุ่งตรงไปที่สถานีรถไฟนครศรีธรรมราช ผมใช้เส้นทางนี้เกือบทุกวัน

ปรารณาตื่นเต้นจนออกนอกหน้า เมื่อเห็นเต่ากับนกดินขลุ่ยขลุ่ยอยู่ในถุงตาข่ายสีดำ แกร้งมือผมให้หยุด “พ่อดูนกนั่นสิคะ” ผมมองตามนิ้วมือป้อม ๆ ของลูก “นกอะไรครับ” ผมถามแม่ค้าวัยกลางคน “นกเป่า” หล่อนยิ้มตอบแล้วชวนให้ซื้อ “เอามั้ย...ขายถูกๆให้” “ไม่ละ” ผมบอกปิด “พ่อ...ซื้อให้หนูสักสองตัวสิคะ” ลูกสาวอ้อนวอนพลงนั้งลงตุง ทำทางแกล้งใจและอยากได้จริง ๆ “หนูจะเอาไปทำอะไร”

“หนูจะเอาไปเลี้ยง ซื้อสองตัวนะพ่อนะ”

“เลี้ยงที่ไหน...เราไม่มีที่เลี้ยงเลย”

“ก็ที่บ้านสิคะพ่อ”

“เดี๋ยวยายก็ว่าเอารอก”

“ยายไม่ว่ารอก พ่อ...หนูอยากเลี้ยงจริง ๆ นะคะ”

ผมเริ่มใจอ่อน ขณะพิจารณากบเป่ล่าหกเจ็ดตัว ทั้งขนาดและหน้าตาละม้ายนกเขาใหญ่ที่สุด
จะแตกต่างกันแค่นี้เท่านั้น

“อย่าซื้อเลยลูก เก็บสตางค์เอาไว้ซื้อขนมดีกว่า” ผมหาเหตุผลมาอธิบาย

“สองตัวเท่านั้นแหละพ่อ – สองตัวเอง พ่อซื้อให้หนูไม่ได้เหรอ”

“เราไม่มีที่เลี้ยง” ผมปฏิเสธเสียงอ่อนๆ

“มี...กรงแมวไงคะพ่อ” แกทำตาโตเมื่อคิดขึ้นได้ว่ามีกรงแมวอยู่ลูกหนึ่ง

“ตัวเท่าไหนแม่ค้า” ผมถาม “ห้าสิบบ” หล่อนบอก “เอาหมดทั้งเจ็ดตัวมัย แม่ค้าจะลด
ให้มั่ง”

ผมไม่ทันสังเกตว่าบนทางเท้ามีใครยืนดูนกอยู่ใกล้ๆบ้าง จนกระทั่งมีคำแนะนำประกอบ
การตัดสินใจของผมดังขึ้นเบา ๆ ลูกสาวรู้ว่าแกมีพวกแล้ว แต่แกจะคิดเหมือนผมหรือเปล่าไม่ทราบ
ผมคิดว่า ถ้าไม่ตัดสินใจซื้อเสียตอนนี้ หนูผู้ใหญ่คนนี้ต้องเหมาหมดแน่นอน

(ตัดตอนจากรวมเรื่องสั้นน้ำใจยังหาได้ ของ จำลอง ผึ้งชลจิตร หน้า 47 – 60)

เขียนย่อความจากเรื่องสั้น

.....

.....

.....

.....

.....

